

Utforskningshistorikk og konsesjonspolitik

Figur 2 gir en oversikt over status for områder på norsk kontinentalsokkel.

Det er Stortinget som, etter forslag fra regjeringen, beslutter om nye områder skal åpnes for petroleumsvirksomhet. Allerede tidlig på 1970-tallet ble åpning av områder nord for 62° N diskutert (St.meld. nr.76 (1970-71)).

Tre år senere, i St. meld. nr. 81 (1974 -75), ble det lagt fram en strategi for utlysning av de første blokkene nord for 62° N. Spørsmålet om å starte petroleumsundersøkelser nord for 62° N ble behandlet i en rekke stortingsmeldinger i årene etter dette. St. meld. nr. 91 (1975 -1976), St. meld. nr. 57 (1978 -1979) og St. meld. nr. 46 (1979 -1980) var i sin helhet viet dette tema.

I juni 1979 ble de første blokkene nord for 62° N lyst ut (5. konsesjonsrunde). Det ble lyst ut seks blokker på Haltenbanken og 20 blokker på Tromsøflaket (Troms I). De første tildelingene skjedde i 1980, og første brønn ble boret samme år.

I perioden 1980 - 85 ble det tildelt flere blokker i nord. Resultatene fra de to første boresesongene i 1980 og 1981 indikerte at det var mulig å gjøre drivverdige funn på sokkelen utenfor Midt- og Nord-Norge.

Myndighetene har helt siden 1969 samlet inn seismikk innenfor de evaluerte områdene som et ledd i den generelle kartleggingen av norsk sokkel. Resultatene fra myndighetenes seismikk har ligget til grunn hver gang det har vært diskusjon om åpning av nye områder. Denne kunnskapen har også vært viktig for strategien om stegvis utforskning. Dette innebærer at når det letes i nye områder, skal nye brønner i samme område bygge på kunnskap fra forrige brønn.

På 1990-tallet gjennomførte IKU (Institutt for kontinentalsokkelundersøkelser) grunne borer, blant annet i Nordland VI og Nordland VII (figur 1), dette er borer ned til 200 meters dyp. Informasjon fra slike borehull er viktig ved den seismiske kartleggingen fordi den gir kunnskap om bergartenes sammensetning og alder.

Da Stortinget behandlet Stortingsmelding nr. 26 (1993-1994), ble det vedtatt spesielle vilkår for den sentrale delen av Nordland VI. Her ble det gitt anledning til å bore et begrenset antall letebrønner før spørsmålet om videre åpning eventuelt skulle tas opp med Stortinget på nytt.

To utvinningstillatelser ble tildelt i 1996, det ble samlet inn 3D-seismikk, og i år 2000 ble det boret en undersøkelserbrønn. Brønnen var tørr. Det har ikke vært aktivitet i de to utvinningstillatelsene siden 2001. Regjeringen stanset da aktiviteten i hele Nordland VI og de åpnete delene av Barentshavet i påvente av "Utredning av konsekvenser av helårlig petroleumsvirksomhet i området Lofoten-Barentshavet" (ULB).

Forvaltningsplanen "Helhetlig forvaltning av det marine miljø i Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten" ble lagt fram for Stortinget i Stortingsmelding nr. 8 (2005 -2006) 31. mars 2006. Forvaltningsplanen fastsetter rammene for petroleumsaktivitet for områdene i det sørlige Barentshavet, Nordland VI og VII, Troms II og Eggakanten. Da forvaltningsplanen ble lagt fram, besluttet regjeringen at den skal være rullerende og oppdateres jevnlig. Rammene for petroleumsvirksomhet i forvaltningsplanområdet skal vurderes på nytt med utgangspunkt i det kunnskapsgrunnlaget som foreligger og rapporter utarbeidet av direktoratsgrupper med ansvar for den faglige oppfølgingen av forvaltningsplanen. Første oppdatering ble bestemt til 2010.

